

Sense direcció

Aixeco un peu i després l'altre.

No sé on soc

ni d'on vinc.

Em dirigeixo a algun lloc.

No sé exactament on,

però tanmateix, moc els peus.

On era? Veig el reflex de mi mateixa a l'aigua.

On era? La pluja deforma el meu somriure.

On era? Confonc les meves llàgrimes amb les gotes d'aigua que cauen al meu
rostre.

Camino sense direcció.

Camino sense dubtar.

Quin lloc era aquell?

Persones caminen d'un lloc a un altre sense prestar-me d'atenció.

Crido, salto i començo a córrer.

Ningú es pregunta per què ho faig.

Llavors és quan et trobo.

Vestida amb els mateixos pantalons que l'última vegada que ens vam veure.

On eres? Et pregunto jo enmig de tota la gent que es dirigeix a qualsevol part.

On eres? M'abrades mentre tanques els ulls.

Llavors és quan ho comprenc tot,
i recordo quan el teu cor va deixar de bategar.

Recordo el meu jo asseguda al teu costat
mentre tu lluitaves per la vida
i la mort s'endinsava com aire nou i fresc al teu sistema.

I és quan començo a plorar de veritat
perquè t'he trobat a faltar.

Tu no dius res.

Però no cal escoltar-te per comprendre,
que no estàs d'acord amb el que està passant.

On som? On mai més ens podran separar.
On som? On tu i jo podrem caminar agafades de la mà amb llibertat.

On som? No ho sé, però amb tu vull descobrir-ho.

Pamela Rodríguez
4rt ESO B